

Preprost je naslov, pa vendarle tako tehten in poln globine, da boste ob tem ostrmeli; kajti celotno stvarstvo je nastalo iz Besede in je še sedaj vsaka beseda razlog nastanka ali stvarjenja. Sledeče vam bo obrazložilo, kako morate to razumeti.

Da bi dojeli njeno pomembnost v najgloblji globini, moramo najprej razložiti: Kaj je beseda?; kajti brez trdne osnove, brez jasnega zavedanja tega, kaj pravzaprav želimo razložiti, ne more iz pojma, o katerem se vprašuje, vzkliti nič pametnega.

Torej, povedano na kratko, ni »beseda« nič drugega, kakor utelešena misel, ki se, razraščajoča v pojem (ali predstavo ali zamisel), odrazi šele kot beseda, in je prav zaradi tega dejanje ustvarjanja. Vsebuje tudi trojico, kar je očitno pri vseh stvaritvah, namreč duha, dušo in telo, ki ustrezajo misli, pojmu in besedi.

Tako, kot v vsem ustvarjenem prebiva duša, ki pa se, zapomnite si Moje besede, ne zaveda vselej same sebe, ki, vodena z Mojim Duhom, oblikuje, ohranja in spreminja materijo, prav tako je beseda utelešen pojem, ki ga je ustvarila misel.

Ob stvarjenju je bil najprej duh, se pravi Moj Duh, ki je vsaki stvari dodelil njeno notranjo nespremenljivost, njen čas in njeno preoblikovanje.

To prizadevanje je njegova duša, ki skladno s prazakoni oblikuje material, ga ohranja in z uničenjem nadalje izpopolnjuje in poduhovi ali znova privede nazaj k Meni, Praduhu.

Tako je misel stimulatивно oziroma vzbujevalno počelo, ki se izoblikuje v pojem; ta pojem pridobi obliko, vsebino in pomen šele preko besede, vidnega znaka nevidnega stvarstva.

In tako kot Moja Božja misel, ki se odraža kot stvaritvena zamisel ali pojem, šele v vidnem svetu dobi zelo nežen ovoj, je edinole po slednjem dejanju vse ustvarjeno, zamišljeno in razumljeno, gledano ločeno, celota v celoti, pa vendarle samostojno obstajajoče.

S to razlago, aplicirano ali nanašajočo na »besedo«, dobi tudi ta svoj pomen, ker je tudi beseda sama zase nekaj zaključnega in vendar povezanega s celotnim duhovnim svetom. Sama zase je glede na izraz neke misli ali pojma sicer nekaj po globini ali modrosti različnega, posameznega, pa vendarle z vsem obstajajočim prepletena celota.

Kakor v stvarstvu ena stvar vpliva na drugo tako, da se nobeno ustvarjeno bitje ali materialno proizvedena stvar ne more odtegniti temu vplivu, prav tako nobena »beseda« v duhovnem svetu ni brez kakršnegakoli uspeha, brez učinka na druge. Kajti beseda je samo-ustvarjajoči, vzbujajoči duhovni proizvod misli in pojmov, ki vpliva na vse vidike stvarstva in je ob uporabi materialnega vidnega sveta, telesno vidno znamenje duhovnega življenja.

Kot vam govori Mojzesova zgodovina stvarstva, sem Jaz svet ustvaril z besedo.

Z besedo: »Bodi!« sem izpostavil vse posamezne duhovne dele Mojega Jaza, jim odmeril primerna razvojna obdobja, njihov proces začetka, obstoja in preoblikovanja, da bi se po temeljitem testiranju, ponovno očiščeni ter izpopolnjeni vrnili k Meni in v Mojo bližino, da bi tam lahko na višjih stopnjah, s pomočjo duhovnih moči ali potenc, pričeli novo življenjsko popotovanje in izpopolnjevanje, ki bo vodilo višje in višje ter se ne bo nikoli končalo, ker sem tudi Jaz, njihov Stvarnik, neskončen.

A ker sem Jaz neskončen in kot Stvarnik tudi moram biti takšen, je seveda jasno, da nič ustvarjenega nikoli ne more imeti nobenih napak ali pomanjkljivosti, kajti napaka bi bila prav tako neskončna, kot počelo, po katerem je bila ustvarj ena.

Tako noben predmet, ki sem ga ustvaril Jaz, ne dopušča izboljšanja ali oplemenitenja, bržkone pa dovoljuje proces izpopolnitve, ki postopoma vodi k vedno višjim razvojnim stopnjam. Ta postopek je bil vnaprej določen in dobro načrtovan že v prvem zarodku.

Te lastnosti Mojega stvarstva se v splošnem in posameznem, materialno izraženo, ponavljajo tudi v duhovnem in dušinem življenju. Kajti misel, zamisel ali pojem in iz tega izhajajoča beseda imajo isto duhovno povezavo, isto nezmotljivo načelo kotna splošno Moje stvarstvo. Edina razlika je v tem, da

mora dušina napačna misel poroditi napačen pojem in besedo, ki, tako kot mora Moja misel - pojem in beseda - večno ustvarjati edino dobro. Z drugimi besedami mora slaba, napačna misel, s slabim učinkom na svet in na druge, v skladu s svojim izvorom, imeti zanesljivo slabo in napačno posledico.

Iz vsega predhodno povedanega vidite, da so besede iz ust ljudi ali duhov prav tako nezmotljivo zanesljive kakor Moje, samo v drugačnem smislu, ker se popolnost dušinega ali duhovnega življenja ustvarjenih bitij ne more primerjati s popolnostjo Mojega Jaza. Ker Jaz, kot Bog, kot posebljena Ljubezen Sama, lahko mislim, delujem in govorim le skladno s temi načeli, medtem ko lahko podrejeni duhovi, tako svobodno kot so ustvarjeni, lahko mislijo, govorijo in delujejo z ali brez svoje volje tudi v nasprotnem smislu. Vendar pa je že prav v tem njihovem obnašanju utemeljena naravna posledica takšnega postopanja, ki vodi k pregovoru, »da naj vsakdo, ki se pregreši proti Mojim postavam pripiše krivdo za posledice samemu sebi, ker prekoračitev Mojih postav vselej kaznuje samo sebe!« Vse to je moralo biti povedano vnaprej, da bi vas opozorilo na to, kako važno in pomembno je, da preden izgovorite neko besedo, pretehtate, kaj pravzaprav želite izraziti z njo; kajti čeprav je beseda bržkone v vaši moči, je njen učinek, njen domet, daleč izven vašega dosega. In vsaka izgovorjena beseda namreč ne pripada več vam, temveč celotnemu svetu duhov in duš, pripada neskončnosti, kjer večno delujoča, ustvarja dobro ali slabo, glede na svoj izvor!

Na tem mestu vas moram seznaniti tudi s tem, kakšen in kje je Moj vpliv na vaše delo in nedelo, ne da bi pri tem posegal v vašo svobodno voljo.

Dovoljujem vam namreč, da mislite in govorite; toda učinek utelešene misli, učinek besede na druge, tega prihranim za Sebe. Kajti tukaj prepletam povezave med dušami in duhovi tako, da bi tudi predvideno zlo moralo služiti dobremu namenu, bržkone pogosto zgolj posredno, kot pravite v pregovoru: »Na napakah se učimo!«

Besedi nisem odvzel njenega dobrega ali slabega učinka. Okoliščine zgolj prirejam tako, da človeku ne bo manjkalo opominov, da bodisi z vso vnemo ljubezni dojame in udejanji besede dobrega, ali pa da se ob pravem času zave slabega in takoj ukrepa, da ne izgubi svoje lastne osebnosti!

Torej vaš pregovor ni napačen, ko pravi: »Človek misli, Bog vodi. (Človek obrača, Bog obrne.)« Da, tako vi lahko mislite in tudi govorite, kot izraz misli, kar želite; toda zamišljen učinek besed spada v Moje področje, ker je to vprašanje za Moj duhovni svet, na katerega želite vplivati z »besedo«, in tam imam tudi Jaz še kakšno »besedo za reči.«

Kakor sem vam že v »miselnem svetu« nakazal veliko področje delovanja in lastno dejavno življenje miselnih duhovnih proizvodov, tako vam tukaj predajam veliko pomembnost in posledice misli, ne glede na dejansko raziskovanje globin vsake besede ali od vidno izraženega pojma ali misli, ki jo ta vsebuje.

Potemtakem si vedno prizadevajte za dve glavni stvari: Prvič, dobro pretehtajte svoje besede glede na škodo ali korist, ki bi jo lahko povzročili z njimi, in drugič, bodite zelo pozorni na vsebino ali pomen besed. Kajti »besede« so nosilci duhovnih vplivov ali potenc, ki pogostokrat v sebi skrivajo veliko in navzven kažejo malo.

Z besedo je po Meni zaživelo stvarstvo polno veličine in lepote. Z besedo, izgovorjeno ob pravem času in na pravem mestu, lahko razširjate svetlobo, delate dobro, tako da največji angeli blizu Mene še vedno čutijo zakasneni učinek teh preprostih izrazov duše, ki Me ljubi.

Besede ljubezni povsod širijo le ljubezen, veselje, blaženost; besede žalosti, sovraštva ali zavisti pa ravno nasprotno. Morajo imeti takšen učinek, ker je kal za to pri njih vrojena že v izgovoru. Zatorej se trudite, da Mojim besedam sprva prisluhnete, da izrekate edino besede, ki vsebujejo nekaj

Božanskega in so mišljene dobro, in ustvarjali boste spokoj in mir znotraj in okoli vas!

Znova moram citirati izrek, ker takšni stavki, ki so v glavnem zrasli na čistih tleh, nikoli ne zgrešijo svojega učinka, in ta pregovor je: »Dobra beseda, dobro mesto najde.« Prav zares, dobri besedi ne bo nikoli spodletelo in bo povzročila pri najhujšem sovražniku, če že ne zaželen, pa vsaj podoben učinek. Moč vsebine je tista, ki osvoji ali celo razoroži nasprotnika!

Pretehtajte Moja učna leta; kako naklonjene, kako dobro izbrane so bile Moje besede, kajti nisem jih izrekel, govoril in pridigal samo za ta tri leta Mojega poučevanja na zemlji, temveč za večnost.

In čeprav ti govori še zdaj niso popolnoma doumeti in razumljeni v njihovem polnem pomenu, pa v njih še vedno leži jedro ali kal Božanskega in nobena moč ne more uničiti to notranjo kal ali jo nadomestiti s čim drugim!

Moje besede so bile, so in bodo ostale nosilci Svetlobe, nosilci Ljubezni, ki je sestopila iz nebes, da bi vas, majhne zemeljske prebivalce in brezmejni duhovni svet, znova popeljala do nebes.

Tako naj beseda, to duhovno semensko zrno, vedno vsebuje samo dobro tako, da ko pade na dobro zemljo, ponovno obrodi nekaj dobrega.

Beseda je gorčično seme, ki bo, položeno v dobro zemljo, zraslo v drevo vere, v senci katerega se bodo tako angeli in duhovi, kakor tudi vse duše, veselile nebeške blaženosti.

Dojemite torej pojem besede ter globino in posledice, ki so z njo neločljivo povezane; in takrat boste zmožni odmerjati in soditi svoje lastne besede, hkrati boste tudi bolj pazljivi pri izgovorjavi besed, ko boste enkrat razumeli in dojeli njihovo neskončno nadaljnje učinkovanje oziroma delovanje.

Ko boste zmožni jasne predstave, kakšne neskončne stvari so lahko skrite v besedi, boste potem zmožni bolje razumeti, da sem Jaz lahko ustvaril celotni svet z eno Besedo.

Namen te Moje besede je bil, da vam vse to dokažem, razložim in vas tako opozorim na mnoge zlorabe z vaše strani, glede dara govora. Tako boste ponovno spoznali, kako majhni so začetki mnogih velikih neskončnih stvari, kjer se čudite velikemu, ne da bi upoštevali njegov izvor.

Torej preberite prvo poglavje Mojega Janeza: »V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bil Beseda! V Njem je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temo; toda tema jo ni spoznala.«

Prav zaradi tega naj vsaka Moja beseda sedaj postopoma osvetljuje to temo, ali nerazsvetljena srca ljudi, da bi »tema« končno spoznala besedo, ki je bila od začetka »Beseda« pri Bogu in vam je po Bogu ali Meni prinesla svetlobo in življenje, čeprav je večina ljudi ne prepozna in jo še dandanašnji zavračajo z zaničevanjem in posmehom!

V začetku je bila Beseda in Beseda bo tudi večno ostala Beseda.

Beseda je bila Bog, to je Beseda, ki je iz Ljubezni materialno in duhovno ustvarila svet poln velikih stvaritev, da bi lahko ustvarjeni spoznali, da Ljubezen ne more biti sama, temveč mora imeti nekaj, na čemer izkazuje svojo ljubezen in ki ji bo to ljubezen vračalo in jo spoštovalo zaradi njene ljubezni!

Beseda Ljubezni je ustvarila svetove polne sijaja, polne veličastja; Beseda Ljubezni je lahko ustvarila edinole ljubeče duhove. Beseda Ljubezni je vzbudila ljubezen, ker je sama bila ljubezen, in tako naj tudi v vas vsaka beseda vzbudi ljubezen. Kajti Ljubezen je tista mogočna vez, ki povezuje srca in ki uživa svojo lastno ljubezen le takrat, kadar ji jo ljubljeni objekt vrača.

Tako sem ustvaril Besedo in svet, tako ustvarjajte vaš duhovni svet okoli vas. Ljubezen je življenje, je luč človeštva. Luč greje in osvetljuje. In tako naj vaše besede vselej kot besede ljubezni segrevajo, svetijo in razširjajo okoli vas ljubezen in življenje, da bi učinek ljubezenske besede, segajoč v neskončnost kot nekoč Moja lastna Beseda stvarjenja, vedno razširjajoč ljubezen in blaženost,

povezal duhove, duše in telesa s to nežno vezjo, da bi trojnost stvarstva, troedinost Besede tudi imela trikratni učinek, ki bo poduhovil materijo, oplemenitil duševno in osvobodil Božjega Duha, da bi se združen z vsem lahko vrnil tja, od koder je bil nekoč poslan z »Besedo«.

Tako sprejmite »Besedo«, kot prinašalko svetlobe in življenja, povsod povzročajočo blaženost in veselje, tudi vi vase in jo prenašajte drugim.

Da bi došli to v polnem obsegu, je tukaj kratek povzetek: »Dobro pretehtajte besedo, preden jo izrečete; kajti njene posledice so za vas nepreračunljive!«

Tako vam bodo prihranjene mnoge grenke ure, ko boste mogoče obžalovali prenašane govore ter jih obsojali pred sodnim stolom vaše lastne vesti.

Da bi vam to prihranil, Mi ni žal truda, da bi vam na tako različne načine pojasnil, da je vse vidno samo postranska stvar, da je edinole Duhovno bitje nosilec, ohranjevalec in sodnik vsega, kar obstaja!

Tako boste lahko spet bolje došli, daje tako v preprosti kakor tudi v resni besedi, vendarle vselej večji pomen kot pogosto domnevate, in da vas bodo posledice in daljnosežnost besede za vekomaj opominjale na vašo lastno odgovornost, dane bi tako dragocene dobrine kot je govor ali jezik, uporabljali za nekoristne stvari, temveč skupaj s časom, ki se troši zanj, porabite tako, da ne bo izgubljena nobena minuta!

Vi ste otroci večnosti in večnega, neskončnega Boga. Obnašajte se temu primerno, da bi ob vsaki besedi zasijal vaš začetek in vaša prihodnost, in beseda v vaših ustih bo le nosilka svetlobe in življenja, ju bo razširjala in bo našla svoj odmev v za njo dovzetnih ušesih in predanih srcih, kot pritiče »ljubezenski besedi«.

V začetku je bila Beseda, in Beseda sem bil Jaz! Tako naj tudi pri vas Beseda označuje vaš jaz. Iz vaših ust naj ne pride nobena napačna, slaba beseda, ki ne bi izkazovala, da ste otroci tistega Stvarnika, ki je nekoč iz kaosa priklical stvarstvo, kjer je bil tudi najmanjši atom priča Njegove ljubezni in Njegove dobrote.

Takšno naj bo vaše vedenje v duhovnem svetu, ko boste nekega dne morali položiti račun, kaj, kje in kako ste govorili, da vas ne bi ena sama beseda pripravila do zardenja od sramu, temveč bi namesto tega lahko dokazali, da ste, spominjajoč se Moje Besede, vedno dobro izbirali vaše in jih uporabili v korist človeštva! Amen.

Gottfried Mayerhofer

[Skrivnosti življenja](#)